Universitätsbibliothek Paderborn

Opera S. Matris Teresae De Iesv Carmelitarvm Discalceatorum et Discalceatarum Fundatricis

Jn duas partes distincta

Teresa <de Jesús>

Coloniæ Agrippinæ, Anno MDCXXVI [erschienen] M.DC.XXVII.

Cantio S. Matris Theresiæ Qva cor suum ignitis erga Sponsum suum desiderijs plenum exhalare solebat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37974

CANTIO S. MATRIS THERESIÆ QVA

cor ſuum ignitis erga Sponſum ſuum deſiderijs plenum exhalare ſolebat.

VOX DILECTÆ.

Introduxit me Rex in cellam vinariam: ordinauit in me caritatem, Fulcite me floribus, ſtipate me malis quia Amore langueo. Cant. 2.

VOX DILECTI.

Columba mea in Foraminibus Petræ, *in cauerna maceriæ, oſtende mihi faciem tuam:* Sonet vox *tua in auribus meis.* Vox *enim* tua *dulcis, & facies tua decora.* Cant. 2.

I.

VIrgo clamat, quantùm amat
Non iam ſui patiens;
Deum amat, Deum clamat,
Cor in illum iaciens:
Ita cecinit Thereſa,
Mundum, vitam, ſe pertœſa,
Et Sponſo vim faciens.
Viuo ego iam non ego;
Sine vita vitam dego,
Quodque viuam, morior.
Morior, dum ceſſo mori
Tacta ſpe ſublimiori
Vitæ, de qua glorior.

II.

Illa diæ caritatis
Vincla, quæ me implicant,
Deum meæ poteſtatis
Et captiuum indicant;
Indicant captiuum Deum,
Et in libertatem meum
Cor ligando vindicant.
Sed dum video captiuum,
Me tenente, Deum viuum,
Præ dolore morior.
Morior dum ceſſo mori, &c.

III.

Heu me vita, longa vita!
Heu durum exilium!
Heu, queis hæret irretita
Mens pertœſa vilium,
Carcer, compedes, cataſta,
Domus mortis, terra vaſta;
E quibus effugium
Dum iam ſpero, iam non ſpero
Omni voto dum requiro,
Præ dolore morior.
Morior dum &c.

IV.

Vita triſtis, plena fellis,
Quæ Deo non paſcitur
Dulciori fauo mellis,
Quod Hyblæis naſcitur.
Amor dulcis amor Dei;
Sed amara mora ſpei;
Nec amor ſpem parturit.
Amans & amate, tolle
Onus ferro minus molle;
Nam dolore morior,
Morior, dum &c.

V.

Sola diu morientem
Spes mortis viuificat;
Illa flentem & lugentem
Sola ſpes lætificat.
Nam ſpem vitæ, quæ in Leto
Huius vitæ mors caducæ
Firmat & ratificat.
Datrix vitæ mors, feſtina:
Te vocantem ne declina;
Nam, quòd viuo, morior

Morior, dum ceſſo mori
Tacta, &c.

VI.

Ecce, quanta vis amoris,
Quàm fortis dilectio!
In hac mihi intus foris
Omnis eſt refectio.
Fuge vita: ſatis fui:
Erige iacentem tui
Sola me defectio.
Perdam te, ne perdam. Veni,
Mors amica, luctum leni:
Nam, quòd viuo, morior.
Morior, dum &c.

VII.

Vita quæ in cœlo ſita,
Quæ ſupernæ ſortis eſt,
Illa demum vera vita,
Et ignara mortis eſt.
Niſi vita moriatur,
Non eſt vita. Vita datur,
Quando mors in portis eſt.
Veni, que ſis mihi dura
Mortem mors abolitura;
Non viuo, ni morior.
Morior: dum &c.

VIII.

Quid in me viuenti dono,
Vita, Deo muneris,
Niſi te pro illo pono
Onus facta funeris?
Niſi cum iactura tui
Non licebit illo frui
Cum beatis numeris.
Vt hoc fruar, mori volo;
Eſt, quod volo, in hoc ſolo:
Niſi fruar, morior.
Morior, dum &c.

IX.

Quam te ſine vitam agam,
Deus vita mentium?
Vitam luctum, vitam plagam,
Vitam indigentium,
Quauis morte duriorem,
Quouis malo triſtiorem,
Vitam morientium,
Vt me mei pudet, piget;
Dum ſic malum meum viget.
Vt dolore moriar!
Morior, dum &c.

X.

Piſcis aqua deſtituti
Melior conditio,
Quàm, quæ vita pergo vti
Tanto cum ſupplicio.
Meta mors calamitatis
Sola mihi facit ſatis,
Eſtque pro delicio.
Nam quod vſquã genus mortis,
Vt hæc vita, duræ ſortis?
Præ dolore morior.
Morior, dum &c.

XI.

Quoties in Sacramento
Te contemplans gaudeo,
Vnde me ſolari tento,
Inde pœnam augeo:
Nam videre te non plenè
Quàm ſit graue, quantæ pœnæ,
Promere non audeo.
Vndecunque creſcit luctus;
Dum cupitæ carpam fructus
Viſionis, morior.
Morior, dum &c.

XII.

Verum illa te videndi
Spe dum paſcor, Domine,
Spem tam bonam amittendi
Duplici me nomine

Timor

Timor angit & affligit:
Nam dum humi pedem figit,
Quid certum in homine?
Inter ſpem metumque ſita
Lacrymoſa pendet vita:
Spe metuque morior.
Morior, dum &c.

XIII.

Mortis huius me indignis
Erue de manibus,
Deus meus, ne malignis
Me permitte canibus.
Rumpe vinculum immite,
Solue tricas, dona vitæ
Satiari panibus.
Morior amore tui:
Niſi te, & in te frui
Vitâ licet, morior.
Morior, dum &c.

XIV.

Quid iam ſuper, niſi flere,
Flendo contabeſcere:
Quando vetat mortis ſeræ
Mora me quieſcere?
Heu me, ſtringor irretita
Illâ mortis inſtar vitâ!
Tu iube faceſſere,
Vita vitæ, vitam mortis.
Inſerenda tuis hortis
Quando dicam: morior!
Morior, dum ceſſo mori,
Tacta &c.

Ieſus, Maria, Ioſeph.

FR. IO: MARIA A SANCTO IOSEPH PROVINcialis Prou.æ SS.mi Sacramenti in Germania F.rum Diſcalceatorum Ord.is B.mæ Virg.is Mariæ de Monte Carmelo Congreg.nis S.ti Eliæ.

CVm Diplomate Sacræ Cæſ. Maieſtatis Ferdinandi Secundi ſemper Auguſti omnibus & ſingulis Typographis Bibliopolis, ac aliis, quancunque librariam negotiationem exercentibus ſeriò inhibeatur, ne quis libros à Carmelitis Diſcalceatis editos, vel eoſdem ab aliis hominibus in diuerſas linguas tranſlatos, aut in Compendium redactos, intra Sacri Romani Imperij regnorumq; & Dominiorum ſuæ Sacræ Maieſtatis hæreditariorum fines, ſimili vel alio characteris genere vel forma ſiue in toto ſiue in parte excudere vel recudere, vel aliò excudendos vel recudendos mittere, aut alibi etiam impreſſos vel recuſos adducere, vendere vel diſtrahere, clam ſine ſpeciali ne facultate Prouincialis noſtri ordinis pro tempore exiſtentes in ſcriptis habenda, ſub pœna confiſcationis omnium librorum, & alijs grauioribus, audeat vel præſumat, prout in ipſo originali Diplomate ſuper his omnibus Viennæ Auſtriæ die 17. Februarij Anno 1627. benigne conceſſo latius continetur: Tenore præſentium facultatem concedimus Domino Ioanni Kinckio Bibliopolæ & Ciui Colonienſi, vt typis mandare valeat opera Sanctæ Matris noſtræ Thereſiæ à Domino Matthia Martinez Latinitate donata. In quorum fidem præſentibus manu propria ſubſcriptis eſſicq; noſtri ſigillum ſubimprimi curauimus.

Datum Coloniæ Agrippinæ die 13. Martij anno 1627.

Fr. Ioannes Maria à Sancto Ioſeph
Prouincialis Carmelitarum Diſcal.

Fr. Arnoldus à Natiuit. Secretarius

FINIS.